

naturföremål) användbart för vissa behof, nyttigt eller inkomstgifvande. *B. trä, marmor, jern. B. en grufva.* Brukas i denna bem. föga. — *Syn. Se Arbeta.* — 2) (fig.) Genom arbete utveckla, uppodla, förbättra. Brukas i denna mening om litterära föremål. *B. ett ämne, en vetenskap. Denna teaterpjes måste b-s, innan den kan antagas till spelning.* — *Syn. Se Odla, Förbättra.* — 3) (fig.) Gifva viss åsytad riktning åt människors tänkesätt, o. s. v. Brukas vanligtvis i mindre god mening. *B. någon för sina afsigter, sina planer. Han hade b-at nästan alla officerarne i arméen. B. opinionen, allmänna tänkesättet, sinnena.*

BEARBETANDE, n. 4. Handlingen, då man bearbetar.

BEARBETNING, f. 2. 1) Se *Bearbetande.* — 2) Hvad som blifvit bearbetadt (begr. 2). *Franska originalet till denna teaterpjes är något trög, men den svenska b-en rätt väl lyckad.*

BEBLANDA SIG, v. r. 4. (har alltid med i följe) 1) Befatta sig med saker, med hvilka man ej har att skaffa. *B. dig icke med den der saken, ty du kan få ledsamheter deraf.* — *Syn. Se Befatta sig med.* — 2) Pläga köttsligt umgänge med. Brukas i denna bem. både om människor och djur. — 3) (fig.) Umgås med (dåliga människor). *B. sig med illa kända personer. Den, som b-r sig med dåliga människor, blir ofta förderfvad.* — *Syn. Se Umgås.*

BEBLANDELSE, f. 3. 1) Köttsligt umgänge (isynnerhet olofligt). Brukas stundom äfven om djur. *Köttslig b. Oloflig b. Hafva b. med någon.* — *Syn. Se Samlag.* — 2) (fig.) Umgänge, sällskapsberöring. *Jag vill ej hafva någon b. med de der människorna, ty de äro ej väl kända.* — *Syn. Se Umgänge.*

BEBO, v. a. 2. Hafva sin bostad, varaktiga vistelse uti (ett hus, en gård i staden, en stad, ett land), på (ett slott, en landegendom, ett hemman, en ö, o. s. v.). Ordets begrepp sträcker sig till hela det föremål, som är dess objekt. *Hvem b-r det der huset? Det b-s af ägaren jemte några hyresgäster. Staden N. bebos af 3000 invånare. Ungern b-s af flera folkstammar. Den kongliga familjen b-r sommartiden vanligtvis något af lustslotten. Han b-r för närvarande sjäfs sin landgård, som förut en längre tid varit b-äd af hyresgäster. B. ett rum, en våning, en lägenhet. B. en gård, ett hemman, en ö.* — Ordet brukas mer i det vårdade språket, mindre i hvardagstal. — *Syn. Se Bo.*

BEBODD, a. p. 2. Som för tillfället bebos. *Ett b-dt rum, hus.* — 2) Säges om ett land, en ort, der människor för beständigt hafva sina bostäder. *Efter många irrfärder i öknarna kommo vi äntligen till b-a orter. Kapiten Ross upptäckte på sin nordpolsresa flera b-a länder. I Söderhafvet finnas många obebodda öar, men ock många b-a. Väl b. trakt, stad o. s. v., folkrik.*

BEBOELIG, a. 2. Som kan bebos.

BEBOENDE, n. 4. Omständigheten, att ett ställe, ett land bebos. *Husets b. af många hushåll gör det något otrefligt.*

BEBEFFVA, v. a. 1. 1) Medelst bref, laga dokument stadfästa, bekräfta. — 2) Förse med fullmakt.

BEBRÅMA, v. a. 1. (mindre brukl.) Förse med bräm.

BEBUNDEN, a. 2. neutr. — *et.* (föga brukl.) *B. med sten*, stenbunden.

BEBYGGA, v. a. 2. 1) Uppsätta byggnader på en plats. *B. en plats, ett ställe, en tomt.* — 2) Taga sin bostad i ett förut obebodt land (trakt, nejd, ort) och börja att uppodla det. *Skandinaver hafva först b-ggt Island. Många trakter i Lappland hafva på sednare tiden blifvit b-ggda.* — *Syn. Kolonisera.*

BEBYGGD, a. p. 2. 1) Försedd med byggnader. *En b. plats, tomt. Val b., försedd med stora, vackra och varaktiga byggnader; illa b., med dåliga.* — 2) Beboad och uppodlad. *Ett b-t land. Komma till b-a orter. Tätt b., folkrik.*

BEBÅDA, v. a. 1. 1) Gifva budskap om, förkunna något som händer eller har händt. *Han var den förste, som b-de stadens invånare fiendens anryckande. Jag kommer att b. dig en god nyhet.* — 2) Förutsäga, att någonting skall hända. *En engel b-de J. Maria, att hon skulle föda verdens frälsare.* — 3) (fig.) På förhand gifva tillkänna; vara tecken, förebud till; gifva hopp om, lofva. *Barometern b-r vackert väder. Morgonrodnaden b-r solens ankomst. Häftiga krampryckningar b-de hans död. Allt tycktes b. en god utgång af företaget. Delta b-r oss intet godt.* — Ordet brukas mest i en mera vårdad, högre stil. — *Syn. Se Förkunna.*

BEBÅDANDE, n. 4. Handlingen, då något bebådas.

BEBÅDARE, m. 3. En, som bebådar. *Ordets b., predikant.*

BEBÅDELSE, f. 3. 1) Tillkännagifvande af något, som händer eller har händt. *B-en af denna nyhet förskräckte honom i hög grad.* — 2) Förutsägelse af något, som skall hända (icke som spådom, utan till följe af befallning eller säkra iakttagelser). — Ordet brukas mindre, utom i uttrycket: *Jungfru Maria Bebådelse*, engelens förkunnande, att hon skulle blifva Frälsarens moder. Förkortningsvis nyttjas äfven samma uttryck om dagen eller högtiden, då denna händelse firas (se följ. ord).

BEBÅDELSEDAG, m. 2. *Jungfru Mariæ B.*, högtid inom kristna kyrkan, till firande af J. Mariæ Bebådelse. Förkortningsvis nyttjas i samma mening äfven: *Jungfru Mariæ Bebådelse* eller (i världslost tal) *Bebådelsen*.

BECK, bëck (uttalas af somliga: häck), n. 3. sing. Ett ämne, utgörande den ifrån inblandad brännolja afskilda fasta delen af brännharts; erhålles af tjära genom dennas inkokning, hvarvid den flytande delen afskiljes i form af *beckolja*. Man åtskiljer i handeln flera särskilda sorter beck, såsom: *burgundiskt b.* eller *hvitt harts, konfonium, fatbeck* och *skeppsbeck*. Bästa sorten får namn af *Kronbeck*. — *Ss. B-blandad, -brun, -lik, -lukt, -smak, -tillverkning.*

BECKA, v. a. 1. 1) Bestryka med beck. *B. en träd.* — 2) *B. fäst, ihöp, se Hopbecka, Fastbecka. B. ned, full*, ganska mycket smutsa, orena med beck, t. ex.: *Kors, hvad du b-t full byxorerna!*

BECKAKTIG, a. 2. Som till utseende liknar beck.

BECKANDE, n. 4. Handlingen, då man beckar.

BECKARTAD, a. 2. Som till ämne och natur har likhet med beck.

BECKASIN, bäckasin, n. 3. Ett slägte af Vadfåglarnes ordning, till hvilket, utom här anförda arter, äfven Morkullan hörer. *Scolopax. Dubbel B., Sc. major*, flyttfågel, 11 ½ tum lång, bröstet tecknad med svarta vågor, rygg och